

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

5. Quomodo Lutherus mortuum excitare conatur, sed frustrà.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

tius, vt somnium fortè excuteret. Vbi nec ita exurgeret Matthæus, itur ad feretrum, detegitur velata facies, & reuera deprehenditur mortuus, qui sese tâto aliorum periculo mortuum, atque à mortuis in vitam reuocatum simulare voluerat. Mox vxor, quæ lamenta & lachrymas nuper finxerat, nunc verò lachrymis, vocibus, ac tantum non pugnis in concionatorem illum, non pastorem, sed impostorem inuecta, suo malo isti nouo fidem habuit Euan gelio.

Sic per Hollandiam Anabaptistarum quendam simulasse mutatæ in vinum aquæ, captorum item piscium, quos paulò ante in puteum iniecerat, miraculum notius est, imò vt quidam aiunt ex actis publicis demonstrari posse, quàm vt sit verbosius referendum. Plurima quoque de Georgio Daudis audiui ab oculatis testibus, quæ conceptam passim de eo magis opinionem mirificè confirment. Haftenus Lindanus.

Vide obsecro Christiane lector, quàm verè iam olim dixerit Tertullianus: agnosco, inquit, maximam virtutem hæreticorum, quæ Apostolos in peruersum emulantur. Illi enim de mortuis viuos suscitabât, isti de viuis mortuos faciunt.

*Lauren. Surius in comment. Chronic. et VVilhelmus Lindanus Dialog. 3. ca. 1. Dubitan-
tij. Lutherus mortuum excitare conatur, sed frustra. idem Polychronius Monothetica*

Nn 3 in

Quoniam miraculo Lutherus sese suis
aut Prophetam aut Eliam probaverit, nō-
dum liquet, nisi quod wilhelmum Ne-
senum in Albi submersum vanis immurmura-
tionibus spe miraculi in vitam reuocare fru-
stra tentavit.

*Dialog. 6.
549. 29.*

De Polychronio heretico Monothetica si-
mile quiddam refert Alanus Copus, ex act. 15.
sexti Concilij Oecumenici. Veterator, inquit,
suo respondens nomini Polychronius, ausus
est ad confirmationem sectæ suæ, vltro apud
sextam Oecumenicam Synodum in Trullo
polliceri, se mortuum vitæ redditurum. Non
ita multo post allato cadavere virtutis suæ
specimen editurus: cum diu frustra mortuum
ad vitam reuocare tentasset, ab omni concio-
ne vt vanissimus nebulo explosus est, nec ta-

*Lib. vlt. re-
vno Rom.*

men errorem deponere voluit. Refert & Pau-
lus diaconus mirabiles Iconomachorum frau-
des, quibus illi hæresin suam & impietatem
Constantini Copronymi stabilire conati sunt.
Ait enim, quosdam ex illis clam in imperiale
sepulchrum se proripuisse, & (quasi à mortuo
ea vox prolata fuisset) magnis laudibus Con-
stantinum Copronymum extulisse, vt eo com-
mento hæresin illam, quæ in imagines grassa-
batur, populo plausibilem redderet.

*Miracula ve-
ra à solis Ca-
tholicis expe-
ctanda.*

Ab hæreticis igitur nulla vera miracula sūt
expectanda, sed à solis Catholicis. Enimvero
quod

quod pro confirmatione sui erroris præstare non potuerunt, Polychronius & alij heretici, hoc pro Catholica fide confirmanda sæpius præstiterunt in mortuis ad vitam reuocandis beati Confessores & Martyres. Inter quos Ma-
Macarij mi- raculum.
 tandam, defunctum à morte excitauit, clande-
Cassia. colla.
 stinam fugam meditante hæretico, qui id se
15. cap. 3. &
 quoque facturum iactauerat, vt infra refere-
Nicep. lib. 9.
 mus. *cap. 14.*

D. U. Wilhelmus Lindanus Dialogo. 3. cap. 1. Dubitantij. De miraculis Davidis Georgij & Anabaptistarum Monasteriensium, quodq; homines idiota apud Anabaptistas literas calleant. resipiscentes, denuò, vt antea, sint idiota, & literarum ignari.

CAP. VI.

DAuidem Georgium ob artes magicas malè passim audire notissimū est. No- ui enim, qui vbi impiam eius doctri- nam abominati ad Catholicam redirent Ec- clesiam, sese sibi persuassimum habere dice- rent, fuisse præstigijs delusos: vt nobis cum la- chrymis minimò simulatis deplorabant. Cæ- terum de Monasteriensibus illis Anabaptistis certo certius est, conatos fuisse simulata san- guinis pluuia alijsq; imposturis suum con- firmare Pseudoeuangelium. Eo autem insaniz quosdam Tiguri fuisse redactos testatur Bul- linger. vt sibi dona linguarum polliceri à pa- tre cœlesti non dubitarent, sed eos vanissima